

τί τὸ ἄπιστον, τὸ ὁποῖον μὲ ἔκαμνε νὰ τὴν μισῶ καὶ τὴν ἀποστρέφωμαι· ἴσως ἐνεκεν αὐτοῦ τοῦ λόγου τὴν ἡγάπων τόσον πολὺ. Ἐν αὐτῇ τὸ γυναικεῖον ἦτο ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην γυναῖκα ἰσχυρότερον. Ἐξ αὐτῆς ἐξήρχετο ρεῦμα μεθυστικὸν καὶ δηλητηριώδες... Ἔχω νὰ τὴν ἰδῶ δέκα ἔτη καὶ τὴν ἀγαπῶ περισσότερο παρὰ ποτε.

IV

Ἡ νύξ κατεκάλυψε τὴν γῆν, ἡ ἀτμόσφαιρα ἦτο ὑπόθερμος καὶ ἀρωματώδης.

— Καὶ θὰ τὴν ἰδῇτε ποτε πλέον; τὸν ἠρώτησα.

— Διάβολε!... Κατώρθωσα νὰ σχηματίσω περιουσίαν κινήτην καὶ ἀκίνητον ὀκτακοσίων χιλιάδων φράγκων, ὅταν συμπληρώσω τὸ ἑκατομύριον θὰ τὰ πουλήσω ὅλα καὶ θὰ φύγω... Ἔχω ὅσα μοῦ φθάνουν διὰ νὰ ζήσω ἕνα ἔτος μετ' αὐτῆς — ἕνα ὁλόκληρον ἔτος... Καὶ ἔπειτα, ἡ ζωὴ μου θὰ κλείσῃ!...

— Καὶ ἔπειτα; ἠρώτησα.

— Ἐπειτα; θὰ τὴν παρακαλέσω νὰ μὲ κάμῃ θαλαμηπόλον της....

(Ἐκ τῶν τοῦ Guy de Maupassant)

N. Θ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ.

ANA THN IOYΔAIAN

KANA

Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγούτης ἀπὸ Ναζαρέτ εἰς Τιβεριάδα ὑπάρχει χωρίον Κέφρ-κεννὰ καλούμενον, ἀριθμοῦν 600 μόλις κατοίκους, ἄσημον μὲν σήμερον καὶ εἰς ἀθλίαν εὐρισκόμενον κατάστασιν, μεγάλην ὅμως ἀποκτήσαν φήμην ἐν ἄλλῃ ἀπομακρυσμένη ἐποχῇ, καθ' ἣν αὐτὸ Ἰησοῦς ἐποίησε τὴν ἀρχὴν τῶν σημείων ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐφανέρωσε τὴν δόξαν αὐτοῦ. Διότι τὸ Κέφρ-κεννὰ θεωρεῖται σήμερον ἡ ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ μνημονευομένη ἀρχαία πόλις Κανὰ. Πάντες βεβηχίως γνωρίζουσι τὸ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ γενόμενον θαῦμα, τὸ ἐν πάσῃ ἱεροτελεστίᾳ γάμου ἀναγινωσκόμενον, ἀλλ' οὐδεὶς ἤξευρε πού κεῖται ἀκριβῶς σήμερον τὸ μέρος ἐν ᾧ ἐτελέσθη, καθότι ἐκτὸς τοῦ Κέφρ-κεννὰ, ἔχομεν καὶ δευτέραν Κανὰ πρὸς βορρᾶν τῆς Σεππύχρης, εἰς Κανέτ-ελ Δζαμπὶλ κατὰ τὰς ἀρχαίας παραδόσεις. Παρὰ τοῖς κατοικοῖς τῶν μερῶν τούτων μεγαλειότεραι ὑπάρχουσι πιθανότητες, ὅτι τὸ Κέφρ-κεννὰ εἶναι ἡ ὀνομαστή Κανὰ καὶ οὐχὶ ἄλλο τι χωρίον ἐκ τῶν περὶ. Ἐνταῦθα ὑπάρχει πηγὴ ἐξ ἧς, ὡς λέγουσιν, ἤντησαν τὸ ὕδωρ καὶ ἐπλήρωσαν τὰς λιθίνας ὑδρίας, αἷς ἡνεγκαν ἐνώπιον τοῦ Ἰησοῦ. Οἱ Ἕλληνες χριστιανοὶ καὶ οἱ Ἀραβες τοῦ Κέφρ-κεννὰ προσπορίζονται οὐχὶ μικρὰς ὠφελείας ἐκ τῆς πηγῆς ταύτης, λαμβάνοντες ἐκάστοτε γενναία φιλο-

δωρήματα παρὰ τῶν ἐπιθυμούντων νὰ πῶσιν ἐκ τοῦ ἡγιασμένου ὕδατος εἰς ἀνάμνησιν τοῦ θαύματος τοῦ Ἰησοῦ ἢ ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ἴσως τῆς μεταβολῆς αὐτοῦ εἰς οἶνον(;)·

Ἄλλ' ἐκτὸς τῆς πηγῆς ταύτης ὑπάρχει καὶ μικρὰ Ἑλληνικὴ ἐκκλησία ὠκοδομημένη ἐγγὺς τῶν Ῥωμαϊκῶν ἐρείπειων ἐπὶ τῶν ὁποίων κεῖται σήμερον τὸ νεώτερον χωρίον, περίφημος διὰ τὰς ἐν αὐτῇ σφζομένους δύο ἢ τρεῖς ὑδρίας, αἷς καταλέγουσι μεταξὺ τῶν ἀγγείων ἐκείνων, ὡς τὸ ὕδωρ μετεβλήθη ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ εἰς οἶνον. Ταύτας δεικνύουσι καθ' ἑκάστην τοῖς ἀπλοῖκοις προσκυνηταῖς, παρ' ὧν λαμβάνουσιν ἱκανὴν χρηματικὴν ἀμοιβήν. Αἱ ὑδρίαι αὗται, αἷς μεταχειρίζονται σήμερον, ὡς τὸ πάλαι, καθ' ὅλην τὴν Παλαιστίνην, ἐν ᾗ ἤκμασε τὸ Βασιλεῖον τῶν Ἑβραίων εἰσὶ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον κομφὰ πορώδη ἀγγεῖα, ὅμοια τῶν ἀρχαίων ἐκείνων πηλίνων ἀγγείων τῶν ἔχοντων τὴν ιδιότητα νὰ διατηρῶσι ψυχρὸν τὸ ὕδωρ κατὰ ὁποῖα μεταχειρίζονται εἰς ὅλα τὰ θερμὰ κλίματα.

Ὅποταν δ' οἱ προσκυνηταὶ δὲν ἀρκοῦνται εἰς τὰ σφζόμενα ταῦτα κειμήλια, ἀλλὰ ζητοῦσι καὶ τι πλέον, ἀδιαφοροῦντες περὶ τῆς ἀληθείας ἢ μὴ τοῦ πράγματος, δεικνύουσιν αὐτοῖς καὶ τὰ ἐρείπια τῆς οἰκίας, ἐν ᾗ ὁ Ἰησοῦς ἐθαυματούργησε παρὰ τῶν καλῶν οἶνον τοῖς κεκλημένοις καὶ μάλιστα τῷ ἀρχιτρικλίνῳ, ὅστις τὰ μέγιστα νῦφράνθη ἐκ τοῦ ἀνελπίστως ὑπὸ τοῦ νυμφίου προσφερθέντος ἀρίστου οἴνου, ἀγνοῶν τὸ θαῦμα τοῦ Ἰησοῦ.

K. Δ. K.

EN ΔΡΑΜΑ EN ΒΕΡΟΛΙΝΩ

ἱστορικὸν Γερμανικὸν ἐπεισόδιον.

(Συνέχεια ἴδε σελ. 16).

— Ἐπιμένετε λοιπὸν ἀπαίτουντες παρ' ἐμοῦ, εἶπε, νὰ μεταβάλλω ἀπόρασιν, ἐκδοθεῖσαν ὑπὸ τῶν δικαστῶν μου;... Τοῦτο δὲν μοὶ ἀρέσκει! Οὐδέποτε, κύριοί μου... οὐδέποτε θὰ γείνη τοῦτο. Ἀπεσταλμένος βασιλέως ἢ οὐ, δι' ἐμὲ εἶνε τὸ ἴδιον. Ὁ κόμης εἶχε λάβει τὰ ἀνακλητήρια αὐτοῦ καὶ τοῦτο ἐγνώριζον κάλλιστα ἐν Βερολίνῳ· φοβούμενοι δὲ μὴ καταλίπη τὰ ὄρια ἡμῶν ἐν αὐτῇ ἐπιφωνῶν εἰς ἑαυτὸν καὶ ἕνα καγχασμὸν διὰ τοὺς δυνεστάς του, ἐφρόντισαν νὰ φυλακίσωσιν αὐτόν. Φρονῶ ὅτι ἐπραξαν δικαίως. Οἱ κύριοι ἀπεσταλμένοι δὲν δύνανται ν' ἀναχωρήσωσιν ἀπὸ τῆς ἐπικρατείας μου χωρὶς ν' ἀποτίσωσι τὰ χρεὴ αὐτῶν. Ἡ δικαιοσύνη εἶνε τυφλή, διότι οἱ ὀφθαλμοὶ της περιβάλλονται δι' ἐπίδυσμον, μὴ βλέπουσα δὲ πρὸς ποῖον φέρεται, ἀκούει μόνον κατὰ δικαίαν καλῇ τῇ πίστει, bona fide, ὡς λέγουσιν οἱ Λατῖνοι Ἐγὼ δὲν ἐπιθυμῶ χάριν τοῦ κυρίου κόμητος ν' ἀποσπάσω